

Judikatūras krājums

ĢENERĀLADVOKĀTES JULIANAS KOKOTES [*JULIANE KOKOTT*]
SECINĀJUMI,

sniegti 2023. gada 14. septembrī¹

Lieta C-234/22

Roheline Kogukond MTŪ u.c.

pret

Keskkonnaagentuur

(*Tallinna Halduskohus* (Tallinas Administratīvā tiesa, Igaunija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Direktīva 2003/4/EK – Vides informācijas pieejamība sabiedrībai – Vides informācijas jēdziens – Dati par statistiskās meža inventarizācijas pastāvīgo parauglaukumu atrašanās vietu – Izņēmumi – Starptautisko attiecību aizsardzība – Vides aizsardzība – Vides informācijas kvalitāte

I. Ievads

1. Vai Vides informācijas direktīvā² tiesības uzzināt statistiskās meža inventarizācijas pastāvīgo parauglaukumu atrašanās vietas ir paredzētas visiem? Šis jautājums ir jānoskaidro šajā lietā.
2. Igaunijas Vides aģentūra šajos pastāvīgajos parauglaukumos regulāri vāc datus, kas paredzēti kā reprezentatīva izlase, lai izdarītu secinājumus par mežu vispārējo stāvokli. Parauglaukumu atrašanās vietām ir jābūt konfidencialām, lai nepieļautu manipulācijas ar tajās esošajām dzīvotnēm un šīs teritorijas tādējādi zaudētu savu reprezentatīvo raksturu.
3. Taču, kā zināms, saskaņā ar Vides informācijas direktīvu ir iespējams pieprasīt valsts iestādēm sniegt vides informāciju, nepierādot īpašu interesi. Tomēr, ja apstiprinās, ka attiecīgie atrašanās vietas dati ir vides informācija, rodas sarežģīti jautājumi par iespējamiem izņēmumiem no šīm tiesībām, it īpaši par to, vai starptautiskā sadarbība meža inventarizācijas vai vides aizsardzības jomā attaisno šādu datu konfidencialitātes saglabāšanu. Ir jāapspriež arī tas, kāda nozīme Vides informācijas direktīvā ir piešķirta riskam, ka atrašanās vietas izpaušana varētu nelabvēlīgi ietekmēt meža inventarizācijas kvalitāti.

¹ Oriģinālvaloda – vācu.

² Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/4/EK (2003. gada 28. janvāris) par vides informācijas pieejamību sabiedrībai un par Padomes Direktīvas 90/313/EEK atcelšanu (OV 2003, L 41, 26. lpp.).

II. Atbilstošās tiesību normas

A. *Orhūsas konvencija*

4. Tiesības piekļūt vides informācijai ir paredzētas Konvencijā par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem³ (turpmāk tekstā – “Orhūsas konvencija”), ko Kopiena parakstīja 1998. gada 25. jūnijā Orhūsā (Dānija)⁴.

5. Šīs konvencijas 2. panta 3. punktā vides informācijas jēdziens ir definēts šādi:

“Šajā konvencijā

[..]

3. “Vides informācija” ir jebkāda rakstiska, vizuāla, audiāla, elektroniska vai citāda materializēta informācija par:

a) vides elementu, piemēram, gaisa un atmosfēras, ūdens, augsnes, zemes, ainavas un dabas teritoriju, bioloģiskās daudzveidības un tās komponentu, tostarp ģenētiski modificētu organismu, stāvokli un šo elementu mijiedarbību;

[..].”

6. Konvencijas 4. pants reglamentē tiesības piekļūt vides informācijai. Izņēmumi ir paredzēti 4. panta 3. un 4. punktā:

“3. Lūgumu sniegt vides informāciju var noraidīt, ja:

[..]

c) lūgums attiecas uz dokumentiem, kas ir sagatavošanas stadijā, vai valsts iestāžu iekšējo saziņu, ja šāds izņēmums ir paredzēts attiecīgās valsts tiesību aktos vai parastajā praksē, ņemot vērā sabiedrības intereses saistībā ar informācijas izpaušanu.

4. Lūgumu sniegt vides informāciju var noraidīt, ja tās izpaušana varētu nelabvēlīgi ietekmēt:

[..]

b) starptautiskās attiecības, valsts aizsardzību vai sabiedrisko drošību;

[..]

h) vidi, uz ko attiecas informācija, tādu kā reti sastopamu sugu vairošanās vieta.

Iepriekšminētos atteikuma iemeslus interpretē sašaurināti, ņemot vērā sabiedrības intereses saistībā ar lūgtās informācijas izpaušanu, kā arī to, vai lūgtā informācija attiecas uz emisijām vidē.”

³ OV 2005, L 124, 4. lpp.

⁴ Pieņemta ar Padomes Lēmumu 2005/370/EK (2005. gada 17. februāris) (OV 2005, L 124, 1. lpp.).

B. Vides informācijas direktīva

7. Mērķi, kas saistīti ar piekļuvi vides informācijai, ir izklāstīti Vides informācijas direktīvas pirmajā apsvērumā:

“Plašāka pieeja vides informācijai un šādas informācijas izplatīšana palīdz pievērst sabiedrības uzmanību vides problēmām, veicina viedokļu brīvu apmaiņu, sabiedrības efektīvāku līdzdalību lēmumu pieņemšanā vides jomā un galu galā palīdz uzlabot vidi.”

8. Vides informācijas direktīvas 16. apsvēruma attiecas uz atteikumu sniegt vides informāciju:

“Tiesības iegūt informāciju paredz, ka informācijas publiskums ir vispārējs noteikums un ka publiskās institūcijas drīkst noraidīt pieprasījumu pēc vides informācijas tikai īpašos un skaidri noteiktos gadījumos. Atteikuma iemeslus nedrīkst tulkot paplašināti, turklāt sabiedrības ieguvums informācijas publiskošanas gadījumā jāizvērtē attiecībā pret ieguvumu atteikuma gadījumā [..]”

9. Vides informācijas direktīvas 20. apsvērumā ir runa par vides informācijas kvalitāti un tās vākšanas kārtību:

“Publiskajām institūcijām jācenšas nodrošināt, lai vides informācija, ko tās apkopojušas vai kas apkopota to uzdevumā, būtu saprotama, precīza un salīdzināma. Pēc pieprasījuma jāpaziņo arī par to, kādi informācijas apkopošanas paņēmieni ir izmantoti, jo tas ir būtisks faktors, kas ļauj novērtēt piegādātās informācijas kvalitāti.”

10. Vides informācijas direktīvas 2. pantā ir definēts tostarp vides informācijas jēdziens:

“Šajā direktīvā:

1. “Vides informācija” ir jebkura informācija rakstiskā, vizuālā, audio, elektroniskā vai jebkurā citā materiālā formā par:

- a) vides elementu, piemēram, gaisa un atmosfēras, ūdeņu, augsnes, zemes, ainavu un dabas teritoriju, tostarp mitrāju, piekrastes un jūras teritoriju, stāvokli, bioloģisko daudzveidību un tās komponentiem, tostarp ģenētiski modificētiem organismiem, un par šo elementu mijiedarbību;
- b) tādiem faktoriem kā vielas, enerģija, troksnis, starojums vai atkritumi, tostarp radioaktīvie atkritumi, emisija, izplūde un cita veida novadīšana vidē, kas ietekmē vai var ietekmēt a) apakšpunktā minētos vides elementus;

[..]”

11. Tiesības piekļūt vides informācijai izriet no Vides informācijas direktīvas 3. panta:

“1. Dalībvalstis nodrošina, lai publiskajām institūcijām, neprasot pamatojumu, saskaņā ar šīs direktīvas noteikumiem būtu pienākums sniegt to rīcībā esošo vai tām pieejamo vides informāciju ikvienam informācijas pieprasītājam, kas iesniedzis pieprasījumu.

2. Informācijas pieprasītājam sniedz vides informāciju, ievērojot 4. pantu [..]”.

12. Izņēmumi no piekļuves tiesībām ir reglamentēti Vides informācijas direktīvas 4. pantā:

“1. Dalībvalstis var paredzēt, ka vides informācijas pieprasījums tiek noraidīts, ja:

[..]

d) pieprasījums skar materiālus, kas ir sagatavošanas procesā, vai nepabeigtus dokumentus un datus;

[..].

2. Dalībvalstis var paredzēt, ka vides informācijas pieprasījumu noraida, ja informācijas izpaušana var kaitēt:

a) publisko institūciju iekšējo lietu konfidencialitātei, ja šāda konfidencialitāte ir paredzēta tiesību aktā;

b) starptautiskām attiecībām, sabiedrības drošībai vai valsts aizsardzībai;

[..]

h) konkrētai vides aizsardzības jomai, uz kuru attiecas šāda informācija, piemēram, informācija par retu sugu izplatības vietām.

Panta 1. un 2. punktā minētā atteikuma iemeslus nedrīkst tulkot paplašināti, katrā konkrētā gadījumā ņemot vērā sabiedrības ieguvumu informācijas izpaušanas gadījumā. Katrā konkrētā gadījumā sabiedrības ieguvumu informācijas izpaušanas gadījumā pretstata ieguvumam atteikuma gadījumā. [..]”

13. Vides informācijas direktīvas 8. pants attiecas uz informācijas kvalitāti un tās vākšanas metodēm:

“1. Dalībvalstis, cik iespējams, nodrošina, lai visa informācija, ko tās apkopojušas vai kas apkopota to uzdevumā, būtu atjaunināta, precīza un salīdzināma.

2. Saņēmušas pieprasījumu, publiskās institūcijas atbild informācijas pieprasījumiem saskaņā ar 2. panta 1. punkta b) apakšpunktu, paziņojot informācijas pieprasītājam, kur var atrast informāciju par mērījumu metodēm, ja tā ir pieejama, tostarp analīzes metodēm, paraugu ņemšanas un iepriekšējās apstrādes metodes, ko izmanto, apkopojot informāciju, vai norādot izmantoto standartizēto procedūru.”

III. Fakti un lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu

14. Kopš 1999. gada atbildētāja Vides aģentūra Igaunijā veic valsts mežu inventarizāciju. Tās galvenais mērķis ir sagatavot statistikas pārskatus par mežaudžu statusu, stāvokli un izmantošanu Igaunijā, kā arī par zemes izmantošanu un tās izmaiņām. Runa ir par metodi, kas ļauj objektīvi apsekot lielākas meža platības ar pēc iespējas mazāku piepūli. Mērījumu dati un novērtējumi tiek vākti grupās apvienotos parauglaukumos, kuri atrodas 800 x800 m (64 ha) kvadrātveida nogabalu (tā dēvēto traktu) malās. Nogabali ir iedalīti pastāvīgos un pagaidu nogabalos. Atbilstoši nejausās

izlases nosacījumiem katrs parauglaukums proporcionāli pārstāv daļu no Igaunijas mežu kopējās platības. Novērojumu dati tiek vispārināti, un uz to pamata tiek sagatavots statistikas pārskats par Igaunijas mežaudzēm. Vides aģentūra savā tīmekļvietnē publicē meža inventarizācijas rezultātus.

15. *Mittetulundusühing Roheline Kogukond, MTÜ Eesti Metsa Abiks, Päästame Eesti Metsad MTÜ un Sihtasutus Keskkonnateabe Ühendus* (turpmāk tekstā kopā – “vides aizsardzības apvienības”) iesniedza Vides aģentūrā informācijas pieprasījumus, lai no tās saņemtu tostarp pamatdatus, kas ir statistiskās meža inventarizācijas pamatā. Šie pamatdati ir parauglaukumu atrašanās vietas, kā arī mērījumu un novērtējuma dati. Tomēr Vides aģentūra pamatdatus sniedza tikai daļēji, jo tā nenorādīja pastāvīgo parauglaukumu koordinātas.

16. Pēc tam vides aizsardzības apvienības cēla prasību *Tallinna Halduskohus* (Tallinas Administratīvā tiesa, Igaunija), lai Vides aģentūrai tiktu piespriests izpildīt to informācijas pieprasījumu un paziņot tām statistiskās meža inventarizācijas vajadzībām izmantoto pastāvīgo parauglaukumu koordinātas.

17. *Tallinna Halduskohus* (Tallinas Administratīvā tiesa) uzdod Tiesai šādus no šīs tiesvedības izrietošus jautājumus:

- “1) Vai tādi dati kā dati par statistiskās meža inventarizācijas pastāvīgo parauglaukumu atrašanās vietu pamatlietā ir uzskatāmi par vides informāciju Vides informācijas direktīvas 2. panta 1. punkta a) vai b) apakšpunkta izpratnē?
- 2) Ja saskaņā ar atbildi uz pirmo jautājumu tā ir vides informācija:
  - 2.1) Vai Vides informācijas direktīvas 4. panta 1. punkta d) apakšpunkts tad ir jāinterpretē tādējādi, ka materiāli, kas ir sagatavošanas procesā, vai vēl nepabeigti dokumenti vai dati ietver arī datus par statistiskās meža inventarizācijas pastāvīgo parauglaukumu atrašanās vietu?
  - 2.2) Vai Vides informācijas direktīvas 4. panta 2. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šajā tiesību normā paredzētais nosacījums – ka attiecīgā konfidencialitāte ir paredzēta tiesību aktā – ir izpildīts, ja konfidencialitātes prasība tiesību aktā nav paredzēta attiecībā uz konkrētu informācijas veidu, bet interpretējot izriet no tāda vispārīga tiesību akta noteikuma kā Publiskās informācijas likums vai Valsts statistikas likums?
  - 2.3) Vai, lai piemērotu Vides informācijas direktīvas 4. panta 2. punkta b) apakšpunktu, ir jākonstatē, ka pieprasītās informācijas izpaušana faktiski ir kaitējusi valsts starptautiskajām attiecībām, vai arī pietiek konstatēt, ka pastāv attiecīgs risks?
  - 2.4) Vai Vides informācijas direktīvas 4. panta 2. punkta h) apakšpunktā minētais iemesls “konkrēta vides aizsardzības joma” attaisno piekļuves vides informācijai ierobežojumu, lai nodrošinātu valsts statistikas ticamību?
- 3) Ja saskaņā ar atbildi uz pirmo jautājumu tādi dati kā dati par statistiskās meža inventarizācijas pastāvīgo parauglaukumu atrašanās vietu pamatlietā nav vides informācija, vai lūgums sniegt informāciju par šādiem datiem ir uzskatāms par Vides informācijas direktīvas 2. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzēto informācijas pieprasījumu, kas ir izskatāms saskaņā ar 8. panta 2. punktu?

- 4) Ja uz trešo jautājumu tiek atbildēts apstiprinoši, vai tādi dati kā dati par statistiskās meža inventarizācijas pastāvīgo parauglaukumu atrašanās vietu pamatlietā ir uzskatāmi par informāciju par analīzes, paraugu ņemšanas un iepriekšējas apstrādes metodēm, ko izmanto, apkopojot informāciju, Vides informācijas direktīvas 8. panta 2. punkta izpratnē?
- 5.1) Ja uz ceturto jautājumu tiek atbildēts apstiprinoši, vai piekļuve šādai informācijai, kas izriet no Vides informācijas direktīvas 8. panta 2. punkta, var tikt ierobežota kāda svarīga iemesla dēļ, kas izriet no valsts tiesību aktiem?
- 5.2) Vai atteikumu izpaust informāciju, pamatojoties uz Vides informācijas direktīvas 8. panta 2. punktu, var mazināt ar citiem pasākumiem, piemēram, pasākumiem, kas pētniecības un attīstības iestādēm vai Valsts kontrolei piešķir piekļuvi pieprasītajai informācijai revīzijas nolūkā?
- 6) Vai atteikumu publiskot tādus datus kā dati par statistiskās meža inventarizācijas pastāvīgo parauglaukumu atrašanās vietu pamatlietā var pamatot ar mērķi nodrošināt vides informācijas kvalitāti Vides informācijas direktīvas 8. panta 1. punkta izpratnē?
- 7) Vai no Vides informācijas direktīvas 21. apsvēruma izriet juridiskais pamats, lai izpaustu datus par statistiskās meža inventarizācijas pastāvīgo parauglaukumu atrašanās vietu?"

18. Vides aizsardzības apvienības, Vides aģentūra, Igaunija un Eiropas Komisija ir iesniegušas rakstveida apsvērumus un atbildējušas uz Tiesas informācijas pieprasījumu. Saskaņā ar Tiesas Reglamenta 76. panta 2. punktu Tiesa nolēma nerīkot tiesas sēdi, jo tās skatījumā tā jau ir pietiekami informēta, lai pieņemtu nolēmumu.

IV. Juridiskā analīze

19. Uzdodot savus jautājumus, iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot, vai tiesības piekļūt vides informācijai liek atbildētājam izpaust datus par statistiskās meža inventarizācijas pastāvīgo parauglaukumu atrašanās vietu.

20. Tiesības piekļūt vides informācijai izriet no Vides informācijas direktīvas 3. panta 1. punkta, paredzot tikai to, ka pieprasītajai informācijai ir jābūt vides informācijai. Tomēr direktīvā ir paredzēti arī daži izņēmumi no piekļuves tiesībām, kas ļauj kompetentajai iestādei atteikties sniegt informāciju.

21. Turpmāk vispirms izskaidrošu, ka attiecīgie atrašanās vietas dati ir vides informācija (pirmais jautājums A sadaļā), un pēc tam aplūkošu izņēmumus no tiesībām piekļūt vides informācijai (otrais un sestais jautājums B sadaļā). Nobeigumā norādīšu, ka pārējie jautājumi pamatlietā nav būtiski (par to C un D sadaļā).

A. Pirmais jautājums – vides informācijas jēdziens

22. Uzdodot pirmo jautājumu, iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot, vai dati par statistiskās meža inventarizācijas pastāvīgo parauglaukumu atrašanās vietu pamatlietā ir uzskatāmi par vides informāciju Vides informācijas direktīvas 2. panta 1. punkta a) vai b) apakšpunkta izpratnē.

23. Saskaņā ar Vides informācijas direktīvas 2. panta 1. punkta a) apakšpunktu jēdziens “vides informācija” nozīmē visu informāciju par vides elementu, it īpaši augsnes, zemes, ainavas un dabisko dzīvotņu, stāvokli, kā arī par bioloģisko daudzveidību un tās komponentiem.

24. Aplūkojot atsevišķi, attiecīgie atrašanās vietas dati ir tikai ģeogrāfiskās koordinātas, kas neko neizsaka par vides elementu stāvokli.

25. Savukārt informācija par statistiskās meža inventarizācijas pastāvīgajiem parauglaukumiem šīs definīcijas izpratnē ir informācija par vides elementu stāvokli, proti, par konkrētām dabiskajām dzīvotnēm un bioloģiskās daudzveidības elementiem šajās vietās. Tomēr te ietilpst arī attiecīgā atrašanās vietas informācija. Bez ziņām par atrašanās vietu šo datu kopums ļauj sniegt statistiskus paziņojumus par mežu stāvokli, bet tikai ar ziņām par atrašanās vietu stāvokļa informāciju var attiecināt uz konkrētām dabiskajām dzīvotnēm.

26. Vides aģentūra iebilst, apgalvojot, ka vides informācijas vākšanas metodika var nebūt ietverta vides informācijas jēdzienā. Attiecībā uz šo iebildumu jāatzīst, ka Vides informācijas direktīvas 8. panta 2. punktā ir paredzēti īpaši paziņošanas pienākumi attiecībā uz vides informācijas vākšanas metodēm, par ko ir trešais līdz piektais jautājums.

27. Tomēr, pat ja šai metodikas informācijai būtu jāietver arī atrašanās vietas dati, tikai tāpēc vienas neļautu izslēgt šos datus no vides informācijas jēdziena. Šajā ziņā atrašanās vietas dati atšķiras, piemēram, no parauglaukumu atlasē kritērijiem, kuri neraksturo konkrētu vides elementu stāvokli.

28. Tādējādi jāsecina, ka dati par statistiskās meža inventarizācijas pastāvīgo parauglaukumu atrašanās vietu kopā ar informāciju par šo parauglaukumu stāvokli ir informācija par vides elementu stāvokli un tādējādi vides informācija Vides informācijas direktīvas 2. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē.

29. Tas, vai šī informācija ir arī vides informācija Vides informācijas direktīvas 2. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē, nav saistīts ar piekļuves tiesībām, un par to nav jālemj.

B. Otrais un sestais jautājums – izņēmumi no piekļuves tiesībām

30. Tā kā vides aizsardzības apvienībām tādējādi saskaņā ar Vides informācijas direktīvas 3. panta 1. punktu principā ir tiesības saņemt attiecīgos atrašanās vietas datus, rodas jautājums, vai Vides aģentūra var atsaukties uz kādu no izņēmumiem no šīm tiesībām, lai atteiktu datu izpaušanu. Šie izņēmumi ir balstīti uz konkrētām interesēm, kas tiktu aizskartas datu izpaušanas gadījumā.

31. Tāpēc vispirms raksturošu pakāpi, kas nepieciešama aizsargātas intereses apdraudējumam izņēmuma kontekstā (otrā jautājuma trešā daļa, par to 1. iedaļā). Uz šā pamata ir iespējams apspriest dažādas intereses, kas varētu attaisnot informācijas izpaušanas atteikumu. Šajā ziņā vispirms izskatīšu sesto jautājumu, jo ar tajā minēto interesi par meža inventarizācijas kvalitāti ir pamatoti visi iebildumi pret attiecīgo atrašanās vietas datu izpaušanu (par to 2. iedaļā). Turklāt iesniedzējtiesa vaicā par dažādiem izņēmumiem saskaņā ar Vides informācijas direktīvas 4. pantu, proti, vēl nepabeigtiem procesiem (otrā jautājuma pirmā daļa, par to 3. iedaļā), nepieciešamību tiesību aktā noteikt izņēmumu par iestāžu iekšējo lietu konfidencialitāti (otrā jautājuma otrā daļa, par to 4. iedaļā), kaitējumu valsts starptautiskajām attiecībām (otrā jautājuma trešā daļa, par to 5. iedaļā) un vides aizsardzību (otrā jautājuma ceturtnā daļa, par to 6. iedaļā).

1. Otrā jautājuma trešā daļa – vajadzīgā aizsargātas intereses apdraudējuma pakāpe

32. Ar otrā jautājuma trešo daļu iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot, vai, lai piemērotu Vides informācijas direktīvas 4. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzēto izņēmumu no tiesībām piekļūt vides informācijai, ir jākonstatē, ka pieprasītās informācijas izpaušana reāli ir kaitējusi valsts starptautiskajām attiecībām, vai arī pietiek konstatēt, ka pastāv attiecīgs apdraudējums.

33. Lai gan iesniedzējtiesa uzdod šo jautājumu tieši saistībā ar izņēmumu starptautisko attiecību aizsardzībai saskaņā ar Vides informācijas direktīvas 4. panta 2. punkta b) apakšpunktu, tomēr izņēmuma piemērošanai nepieciešamā apdraudējuma pakāpe ir būtiska visiem izņēmumiem. Tāpēc vispirms atbildēšu uz šo jautājuma daļu.

34. Atbilde izriet no pastāvīgās judikatūras par piekļuvi Savienības iestāžu dokumentiem. Saskaņā ar šo judikatūru atteikuma gadījumā iestādei ir jāpierāda, kādā veidā piekļuve varētu konkrēti un reāli kaitēt interesei, kas tiek aizsargāta ar attiecīgo izņēmumu. Turklāt šāda kaitējuma riskam ir jābūt saprātīgi paredzamam, nevis tikai hipotētiskam⁵.

35. Kā konstatē Igaunija, Tiesa kopš tā laika ir attiecinājusi šo kritēriju Vides informācijas direktīvā paredzēto izņēmumu no tiesībām uz informāciju piemērošanai⁶.

36. Tādējādi izņēmumus no tiesībām piekļūt vides informācijai var piemērot ar nosacījumu, ka attiecīgās informācijas izpaušana rada saprātīgi paredzamu, nevis tikai hipotētisku risku, ka attiecīgi aizsargātajai interesei tiks nodarīts konkrēts un reāls kaitējums.

2. Sestais jautājums – meža inventarizācijas kvalitāte

37. Sestā jautājuma mērķis ir noskaidrot, vai turpmāko meža inventarizācijas prasību kvalitātes apdraudējums var attaisnot atteikumu izpaust atrašanās vietas datus.

38. Vides informācijas direktīvā ir skaidri atzīta šī interese un pat noteikts atbilstošs pienākums to aizsargāt. Proti, saskaņā ar 8. panta 1. punktu dalībvalstis, cik iespējams, nodrošina, lai visa informācija, ko tās apkopojušas vai kas apkopota to uzdevumā, būtu atjaunināta, precīza un salīdzināma.

39. Meža inventarizāciju regulāri veic Igaunijas valsts iestāde – Vides aģentūra, un – kā norāda lietas dalībnieki – šī inventarizācija ir pamats valsts iestāžu lēmumiem mežsaimniecības un vides politikas jomā. Šajā gadījumā galvenā nozīme ir savāktās informācijas salīdzināmībai, jo meža inventarizācijā ir jāfiksē mežu stāvokļa attīstība laika gaitā un tā arī ir jāsalīdzina ar līdzīgiem pētījumiem citās valstīs. Tātad tā ir informācija Vides informācijas direktīvas 8. panta 1. punkta izpratnē.

40. Iesniedzējtiesa norāda, ka Vides aģentūra ir ticami pierādījusi, ka attiecīgo atrašanās vietas datu izpaušana varētu izraisīt ieinteresēto personu mēģinājumus manipulēt ar meža inventarizāciju, lai, piemēram, panāktu lielāku mežizstrādes apjomu. Ja šis risks īstenotos, tiktu nelabvēlīgi ietekmēta meža inventarizācijas kvalitāte. Tā varētu būt ne tik precīza, un arī

⁵ Spriedumi, 2008. gada 1. jūlijs, *Zviedrija un Turco/Padome* (apvienotās lietas C-39/05 P un C-52/05 P, EU:C:2008:374, 43. un 49. punkts); 2011. gada 21. jūlijs, *Zviedrija/MyTravel* un Komisija (C-506/08 P, EU:C:2011:496, 76. punkts); 2013. gada 17. oktobris, *Padome/Access Info Europe* (C-280/11 P, EU:C:2013:671, 31. punkts) un 2014. gada 3. jūlijs, *Padome/In't Veld* (C-350/12 P, EU:C:2014:2039, 52. punkts).

⁶ Spriedums, 2021. gada 20. janvāris, *Land Baden-Württemberg* (Iekšējā informācijas apmaiņa) (C-619/19, EU:C:2021:35, 69. punkts).

rezultātu salīdzināmība laikā un vietā būtu apšaubāma. Tātad dalībvalstij būtu jānovērš šāda izpaušana, vismaz ciktāl tas ir iespējams. Saskaņā ar Vides aģentūras un Igaunijas apsvērumiem šāds vērtējums tiek atbalstīts starptautiski⁷ un it īpaši citās dalībvalstīs⁸.

41. Tomēr – vai tas ir pietiekami, lai pamatotu izņēmumu no tiesībām piekļūt atrašanās vietas datiem, pamatojoties uz Vides informācijas direktīvas 8. panta 1. punktu?

42. Šāds secinājums būtu pretrunā izsmeļošajam izņēmumu uzskaitījumam Vides informācijas direktīvas 4. pantā. Kā jau ir secinājusi Tiesa⁹ un esmu secinājusi arī pati¹⁰, saskaņā ar 16. apsvērumu iestādēm būtu jābūt tiesīgām noraidīt pieprasījumus par piekļuvi vides informācijai tikai konkrētos un skaidri noteiktos gadījumos. Šie gadījumi ir apkopoti 4. pantā. Tāpēc tiesības piekļūt vides informācijai 3. pantā tiek piešķirtas, ievērojot 4. pantu. Turpretim nav atsauces uz 8. panta 1. punktu, un arī 8. panta 1. punktā nav skaidri norādīts, ka vides informācijas kvalitātes aizsardzība var attaisnot atteikumu to izpaust.

43. Turklāt papildu izņēmumi būtu pretrunā arī Orhūsas konvencijai¹¹, kas īstenota ar Vides informācijas direktīvu un kuras 4. panta 3. un 4. punktā arī ir paredzēti tikai konkrēti un skaidri noteikti izņēmumi¹².

44. Tomēr arī Orhūsas konvencijas preambulas 17. apsvērumā vides apsvērumu pilnīga integrēšana valsts pārvaldes lēmumu pieņemšanā un no tās izrietošā vajadzība nodrošināt valsts iestādes ar precīzu, pilnīgu un atjauninātu vides informāciju ir atzīta par svarīgu. Saskaņā ar konvencijas 5. panta 1. punktu katrai pusei ir jānodrošina, ka valsts iestāžu rīcībā ir vides informācija to funkciju īstenošanai un ka tās šo informāciju atjaunina. Turklāt ir jāizveido obligātas sistēmas, lai valsts iestādēm sniegtu atbilstošu informāciju par plānotajām un esošajām darbībām, kam var būt nozīmīga ietekme uz vidi. Meža inventarizācija ir šāda sistēma.

45. No vienas puses, no tā jāsecina, ka Vides informācijas direktīvas 8. panta 1. punktā atzītā interese par vides informācijas kvalitāti pati par sevi nevar attaisnot atteikumu izpaust vides informāciju. Tas tādēļ, ka šajā normā nav norādīts neviens no tiem konkrētajiem un skaidri noteiktajiem gadījumiem, kad atteikums ir pieļaujams.

46. No otras puses, atzītā vides informācijas kvalitātes nozīme piešķir šai interesei īpašu svarīgumu. Tāpēc tā ir pilnībā jāņem vērā, interpretējot un piemērojot skaidri noteiktos iemeslus informācijas izpaušanas atteikumam.

⁷ Vides aģentūra un Igaunija atsauca tostarp uz McRoberts, Ronald E., O. Tomppo, Erkki un Czaplowski, Raymond L. "Sampling designs for national forest assessments", publicēts: Food and Agriculture Organization of the United Nations, *Knowledge reference for national forest assessments*, Roma, 2015, 26. lpp.

⁸ Igaunija norāda uz Päivinen R., Astrup R., Birdsey R. A. un citi, "Ensure forest-data integrity for climate change studies". *Nat. Clim. Chang.* 13, 495 un 496 (2023). <https://doi.org/10.1038/s41558-023-01683-8>.

⁹ Spriedumi, 2011. gada 28. jūlijs, *Office of Communications* (C-71/10, EU:C:2011:525, 22. punkts) un 2021. gada 20. janvāris, *Land Baden-Württemberg* (Iekšējā informācijas apmaiņa) (C-619/19, EU:C:2021:35, 33. punkts).

¹⁰ Mani secinājumi lietā *Office of Communications* (C-71/10, EU:C:2011:140, 45.–48. punkts), skat. arī ģenerālvokāta G. Hogana [G. Hogan] secinājumus lietā *Land Baden-Württemberg* (Iekšējā informācijas apmaiņa) (C-619/19, EU:C:2020:590).

¹¹ Spriedumi, 2012. gada 14. februāris, *Flachglas Torgau* (C-204/09, EU:C:2012:71, 30. un 31. punkts) un 2021. gada 20. janvāris, *Land Baden-Württemberg* (Iekšējā informācijas apmaiņa) (C-619/19, EU:C:2021:35, 28. punkts).

¹² Skat. Orhūsas konvencijas Atbilstības komitejas (*Aarhus Convention Compliance Committee*, turpmāk tekstā – "Orhūsas Atbilstības komiteja") 2021. gada 24. jūlija *Findings and recommendations with regard to communication ACCC/C/2014/118, concerning compliance by Ukraine*, ECE/MP.PP/C.1/2021/18, 114. punkts.

47. Šajā ziņā piesaistes faktors ir noteikts Vides informācijas direktīvas 4. panta 2. punkta otrajā daļā. Saskaņā ar tās pirmo teikumu atteikuma iemesli ir jāinterpretē šauri, katrā konkrētā gadījumā ņemot vērā sabiedrības ieguvumu informācijas izpaušanas gadījumā. Atbilstoši otrajam teikumam katrā konkrētā gadījumā sabiedrības ieguvumu informācijas izpaušanas gadījumā pretstata ieguvumam atteikuma gadījumā.

48. Tas nebūt nenozīmē, ka sabiedrības ieguvums informācijas izpaušanas gadījumā tiek pretstatīts privātām interesēm nodrošināt konfidencialitāti. Drīzāk daudzi izņēmumi ir saistīti arī ar sabiedrības interesēm. Faktiski ir jāizvērtē nevis publiskās intereses kopumā, bet *sabiedrības* ieguvums informācijas izpaušanas gadījumā, salīdzinot ar aizsargātajām interesēm¹³.

49. Tomēr sabiedrības ieguvums attiecīgo atrašanās vietas datu izpaušanas gadījumā pats par sevi ir ierobežots. Proti, šo datu galvenā vērtība nav vides stāvokļa apraksts katrā no attiecīgajām vietām. Aplūkojot atsevišķi, attiecīgā stāvokļa apraksti šķiet relatīvi neinteresanti, un tos varētu relatīvi viegli aizstāt vai, iespējams, pat uzlabot, vajadzības gadījumā veicot attiecīgās vietas apskati.

50. Drīzāk šo lokālā stāvokļa aprakstu vērtība ir tāda, ka tie kopā sniedz reprezentatīvu vispārīgu priekšstatu par meža stāvokli, kas ir salīdzināms ar iepriekšējām un turpmākajām meža inventarizācijām. Tomēr šī funkcija tiktu traucēta, ja informācijas izpaušanas dēļ rastos risks, ka varētu notikt manipulācijas ar meža stāvokli parauglaukumos.

51. Katrā ziņā ar informācijas izpaušanu saistīto risku nozīmīgums ir rūpīgi jāpārbauda. Tie var būt zemi, ja manipulācijas var efektīvi novērst ar citiem pasākumiem vai ja atrašanās vietas dati jau ir plaši pieejami vai tos var viegli aprēķināt.

52. Manipulāciju riska nozīme būtu minimāla arī tad, ja būtu pareizs vides aizsardzības apvienību arguments, ka Igaunijā – galvenokārt Igaunijas valstij kā lielākajam meža īpašniekam – ir stimuls manipulēt ar meža inventarizāciju. Tomēr Igaunijas valstij jau ir zināmi atrašanās vietas dati, jo Vides aģentūra ir noteikusi šīs vietas. Tad meža inventarizācijas risks primāri būtu saistīts nevis ar atrašanās vietas datu publiskošanu, bet gan ar to, ka atsevišķām valsts iestādēm nebūtu liegts veikt manipulācijas.

53. No šāda viedokļa vides aizsardzības apvienību minētā interese kontrolēt meža inventarizācijas patiesumu būtu vēl jo svarīgāka.

54. Savukārt ja atrašanās vietas datu izpaušana reāli radītu nopietnu papildu risku, ka varētu rasties manipulācijas ar parauglaukumiem, tas arī mazinātu vides aizsardzības apvienību interesi par sabiedrisko kontroli. Tas tādēļ, ka šai kontrolei būtu pretrunā tās pašas mērķi, ja tā paredz atrašanās vietas datu izpaušanu, kaut arī šāda izpaušana apšaubu meža inventarizācijas kvalitāti.

55. Turklāt vides aizsardzības apvienību interesi par sabiedrisko kontroli varētu mazināt arī tas, ka meža inventarizācijas kvalitāti un patiesumu kontrolētu neatkarīgas iestādes, publiski neizpaužot atrašanās vietas datus, kā minēts piektā jautājuma otrajā daļā.

56. Tiesas rīcībā nav nepieciešamās informācijas, lai pārlicinoši izvērtētu šos aspektus. Par šo uzdevumu drīzāk ir atbildīga kompetentā valsts tiesa.

¹³ Skat. spriedumu, 2011. gada 28. jūlijs, *Office of Communications* (C-71/10, EU:C:2011:525, 22.–31. punkts), kā arī par piekļuvi Savienības dokumentiem spriedumus, 2008. gada 1. jūlijs, *Zviedrija un Turco/Padome* (apvienotās lietas C-39/05 P un C-52/05 P, EU:C:2008:374, 44. un 49. punkts) un 2014. gada 3. jūlijs, *Padome/In't Veld* (C-350/12 P, EU:C:2014:2039, 53. punkts).

57. Tādējādi, interpretējot izņēmumus no piekļuves tiesībām un līdzsvarojot intereses, ir jāņem vērā sabiedrības ieguvums statistiskās meža inventarizācijas pastāvīgo parauglaukumu atrašanās vietu izpaušanas gadījumā. Šis ieguvums ir ierobežots, ja šāda informācijas izpaušana rada saprātīgi paredzamu, nevis tikai hipotētisku risku, ka meža inventarizācijas ticamība var tikt konkrēti un reāli apdraudēta, un ka visas priekšrocības, ko sniedz informācijas izpaušana, var panākt ar citiem līdzekļiem.

3. Otrā jautājuma pirmā daļa – vēl nepabeigti procesi

58. Ar otrā jautājuma pirmo daļu iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot, vai uz datiem par statistiskās meža inventarizācijas pastāvīgo parauglaukumu atrašanās vietu attiecas Vides informācijas direktīvas 4. panta 1. punkta d) apakšpunktā paredzētais izņēmums. Saskaņā ar minēto tiesību normu dalībvalstis var paredzēt, ka vides informācijas pieprasījumu noraida, ja pieprasījums skar materiālus, kas ir sagatavošanas stadijā, vai vēl nepabeigtus dokumentus vai datus. Šā izņēmuma mērķis ir nodrošināt valsts iestādēm aizsargātu telpu, lai tās turpinātu pārdomas un veiktu iekšējas diskusijas¹⁴.

59. Tomēr – tāpat kā visi izņēmumi no piekļuves tiesībām – saskaņā ar Vides informācijas direktīvas 4. panta 2. punkta otro daļu arī šis izņēmums ir jāinterpretē šauri. Tāpēc tas ir attiecināms tikai uz trim konkrēti reglamentētām gadījumu grupām. Tām ir raksturīgs tas, ka savāktie materiāli, dokumenti un dati vēl tiek apstrādāti – Orhūsas konvencijas 4. panta 3. punkta c) apakšpunkts šajā ziņā attiecas uz “dokumentiem, kas ir sagatavošanas stadijā”. Pastāv saikne ar datu kvalitāti, ciktāl šis informācijas pieejamība sabiedrībai varētu radīt maldīgu iespaidu. Tomēr atteikums var pamatot šo risku tikai tad, ja to nevar novērst ar attiecīgu paziņojumu¹⁵.

60. Tomēr dati par statistiskās meža inventarizācijas pastāvīgo parauglaukumu atrašanās vietu jau ir pilnībā pieejami, tāpēc tie neietilpst nevienā no šīm trim kategorijām.

61. Šo faktu nemaina tas, ka dati par statistiskās meža inventarizācijas pastāvīgo parauglaukumu atrašanās vietu tiek izmantoti, lai regulāri sagatavotu turpmākus ziņojumus par mežu stāvokli. Šie ziņojumi un tajos apkopotā informācija konkrētos laikposmos var ietilpt minētajās gadījumu kategorijās, un tādējādi uz tiem var attiekties Vides informācijas direktīvas 4. panta 1. punkta d) apakšpunktā paredzētais izņēmums. Tas gan neļauj neizpaust atrašanās vietas datus. Protams, tie tieši vai netieši ir daļa no ziņojumiem. Tomēr pat neatkarīgi no atsevišķiem – iespējams, vēl nepabeigtiem – ziņojumiem tiem ir patstāvīga nozīme. To pierāda arī tas, ka šie atrašanās vietas dati ir ne tikai pamats ziņojumiem, kas joprojām tiek sagatavoti, bet – kā atzīst Vides aģentūra – ir arī jau agrāk sagatavoto ziņojumu pamatā.

62. Tikko izteiktie apsvērumi par sabiedrības, iespējams, ierobežoto ieguvumu atrašanās vietas datu¹⁶ izpaušanas gadījumā neļauj izdarīt citu secinājumu. Tie nemaina faktu, ka atrašanās vietas dati ir daļa no jau pabeigtiem procesiem.

¹⁴ Spriedums, 2021. gada 20. janvāris, *Land Baden-Württemberg* (Iekšējā informācijas apmaiņa) (C-619/19, EU:C:2021:35, 44. punkts).

¹⁵ Orhūsas Atbilstības komitejas 2013. gada 11. janvāra *Findings and recommendations with regard to communication ACCC/C/2010/53, concerning compliance by the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland*, ECE/MP.PP/C.1/2013/3, 77. punkts.

¹⁶ Skat. šo secinājumu 49.-57. punktu.

63. Šā izņēmuma pagaidu raksturam būtu pretrunā tā bezgalīga piemērošana konkrētiem datiem, tos atkārtoti izmantojot, pat ja tie jau ir galīgi konstatēti. Izņēmums drīzāk ir piemērojams tikai noteiktā laikposmā, proti, materiālu, dokumentu un datu apstrādes laikā¹⁷. Šo ideju par izņēmuma ierobežotu piemērošanu laikā apstiprina Vides informācijas direktīvas 4. panta 1. punkta otrā daļa, saskaņā ar kuru, atsakoties izpaust materiālus sagatavošanas stadijā, jau ir jāpaziņo, kad ir paredzama darba pabeigšana.

64. Tāpēc dati par regulāri atkārtotas statistiskās meža inventarizācijas pastāvīgo parauglūkumu atrašanās vietu nav ne materiāli sagatavošanas procesā, ne vēl nepabeigti dokumenti vai vēl neapstrādāti dati Vides informācijas direktīvas 4. panta 1. punkta d) apakšpunkta izpratnē.

4. Otrā jautājuma otrā daļa – iestāžu iekšējo lietu konfidencialitātes noteikšana tiesību aktā

65. Saskaņā ar Vides informācijas direktīvas 4. panta 2. punkta a) apakšpunktu dalībvalstis var paredzēt, ka vides informācijas pieprasījumu noraida, ja informācijas izpaušana var kaitēt iestāžu iekšējo lietu konfidencialitātei, ja šāda konfidencialitāte ir paredzēta tiesību aktā.

66. Uzdodot otrā jautājuma otro daļu, iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot, vai šajā tiesību normā paredzētais nosacījums – ka attiecīgā konfidencialitāte ir paredzēta tiesību aktā¹⁸ – ir izpildīts, ja konfidencialitātes prasība tiesību aktā nav paredzēta konkrētam informācijas veidam, bet interpretējot izriet no tāda vispārīga tiesību akta noteikuma kā Publiskās informācijas likums vai Valsts statistikas likums.

67. Tomēr šis jautājums nav nozīmīgs lietas izspriešanā, un tāpēc tas nav pieņemams, jo šis izņēmums neattiecas uz datiem par statistiskās meža inventarizācijas pastāvīgo parauglūkumu atrašanās vietu. Kā jau nesen paskaidroju sīkāk¹⁹, šis izņēmums attiecas tikai uz faktisko apspriežu procesu lēmumu pieņemšanas procedūrā, nevis uz faktiem, uz kuru pamata notiek šī procedūra²⁰. Tāpēc Tiesa ir nospriedusi, ka Vides informācijas direktīvas 4. panta 2. punkta a) apakšpunktā un Orhūsas konvencijas 4. panta 4. punkta a) apakšpunktā ir izdarītas atsauces uz valsts iestāžu lēmumu pieņemšanas procedūras gala fāzēm²¹, tātad aizsargājot valsts iestāžu (galīgo) apspriežu konfidencialitāti, nevis, piemēram, visu administratīvo procedūru pirms valsts iestāžu apspriedēm²².

68. Attiecīgā informācija ir daļa no faktiem, uz kuru pamata notiek apspriedes par meža inventarizāciju, taču tā nav daļa no apspriedēm, ko aizsargā šis izņēmums.

69. Tāpēc uz šo jautājumu nav jāatbild.

¹⁷ Spriedums, 2021. gada 20. janvāris, *Land Baden-Württemberg* (Iekšējā informācijas apmaiņa) (C-619/19, EU:C:2021:35, 56. punkts). Skat. arī Orhūsas Atbilstības komitejas 2021. gada 26. jūlija *Findings and recommendations with regard to communication ACCC/C/2014/124 concerning compliance by the Netherlands*, ECE/MP.PP/C.1/2021/20, 107. un 108. punkts.

¹⁸ Spriedums, 2021. gada 20. janvāris, *Land Baden-Württemberg* (Iekšējā informācijas apmaiņa) (C-619/19, EU:C:2021:35, 31. punkts).

¹⁹ Mani secinājumi lietā *Right to Know* (C-84/22, EU:C:2023:421, 31. punkts).

²⁰ Skat. ģenerālvokātes E. Šarpstones [*E. Sharpston*] secinājumus lietā *Flachglas Torgau* (C-204/09, EU:C:2011:413, 83. punkts) un ģenerālvokāta M. Špunara [*M. Szpunar*] secinājumus lietā *Saint-Gobain Glass Deutschland*/Komisija (C-60/15 P, EU:C:2016:778, 76. punkts un 57. un nākamie punkti), kā arī Orhūsas Atbilstības komitejas 2014. gada 28. marta *Findings and recommendations with regard to communication ACCC/C/2010/51 concerning compliance by Romania*, ECE/MP.PP/C.1/2014/12, 89. punkts.

²¹ Spriedums, 2012. gada 14. februāris, *Flachglas Torgau* (C-204/09, EU:C:2012:71, 63. punkts).

²² Spriedums, 2017. gada 13. jūlijs, *Saint-Gobain Glass Deutschland*/Komisija (C-60/15 P, EU:C:2017:540, 81. punkts).

70. Vienīgi pakārtoti ir jānorāda, ka parasti vajadzētu būt pietiekami, ja galīgo apspriežu konfidencialitāte ar interpretācijas palīdzību tiek atvasināta no vispārīga rakstura tiesību akta normas. Vides informācijas direktīvā nav norādīta nepieciešamība konkrēti reglamentēt apspriežu konfidencialitāti saistībā ar piekļuvi vides informācijai.

5. Otrā jautājuma trešā daļa – starptautiskās attiecības

71. Otrā jautājuma trešā daļa attiecas uz Vides informācijas direktīvas 4. panta 2. punkta b) apakšpunktu. Saskaņā ar šo tiesību normu dalībvalstis var paredzēt, ka vides informācijas pieprasījumu noraida, ja informācijas izpaušana var kaitēt starptautiskajām attiecībām.

72. Ja otrā jautājuma trešā daļa būtu jāinterpretē šauri, uz to jau būtu sniegta atbilde, jo saskaņā ar tā formulējumu tas attiecas tikai un vienīgi uz atteikumam nepieciešamo starptautisko attiecību apdraudējuma pakāpi²³.

73. Tomēr arī no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pamatojuma izriet tiesas pieņēmums, ka šis starptautisko attiecību apdraudējuma izņēmuma apstākļi prezumē starptautisku saistību neizpildes risku. Šis skatījums izskaidro, kāpēc iesniedzējtiesa šajā kontekstā runā par Vides aģentūras argumentu, kas balstīts uz starptautisko attiecību aizsardzību, kā par “hipotētisku”. Pretēji Komisijas viedoklim, ar to iesniedzējtiesa negrib pateikt, ka tās jautājums ir hipotētisks, t.i., nav nozīmīgs lietas izspriešanā un tādējādi ir nepieņemams. Drīzāk tā uzskata, ka atsaukšanās uz šo interesi nav pārlicinoša.

74. Lai sniegtu derīgu atbildi, vēl jo svarīgāk ir rūpīgi izpētīt, kas ir uzskatāms par starptautisko attiecību apdraudējumu, kurš var ļaut atteikt informācijas izpaušanu. Tiesa vēl nav interpretējusi šo jēdzienu saistībā ar Vides informācijas direktīvu, un nav arī attiecīgu Orhūsas Atbilstības komitejas paziņojumu. Tomēr attiecīgais izņēmums no tiesībām piekļūt Savienības dokumentiem²⁴ jau ir bijis Savienības tiesu judikatūras priekšmets.

75. Saskaņā ar šo judikatūru šis jēdziens attiecas ne tikai uz starptautisko saistību neizpildi, izpaužot informāciju. Piemēram, Tiesa jau ir atzinusi, ka šis izņēmums principā var attaisnot arī stratēģisko mērķu konfidencialitāti starptautiskās sarunās²⁵.

76. Vispārīgāk – Vispārējā tiesa pārlicinoši ir apkopojusi starptautisko attiecību aizsardzības apjomu, norādot, ka veids, kādā trešās valsts iestādes uztver Savienības lēmumus, ir daļa no starptautiskajām attiecībām ar šo trešo valsti. No šīs uztveres faktiski ir atkarīga šo attiecību turpināšana un kvalitāte²⁶.

²³ Šajā nozīmē šo secinājumu 32.-36. punkts.

²⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV 2001, L 145, 43. lpp.) 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešais ievilkums. Attiecībā uz vides informāciju šo regulu piemēro, ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1367/2006 (2006. gada 6. septembris) par to, kā Savienības iestādēm un struktūrām piemērot Orhūsas Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem (OV 2006, L 264, 13. lpp.) ar grozījumiem, kas izdarīti ar Regulu (ES) 2021/1767 (OV 2021, L 356, 1. lpp.).

²⁵ Spriedumi, 2014. gada 3. jūlijs, Padome/*In't Veld* (C-350/12 P, EU:C:2014:2039, 67. punkts) un 2020. gada 19. marts, *ClientEarth* /Komisija (C-612/18 P, nav publicēts, EU:C:2020:223, 34.–38. un 41.–44. punkts).

²⁶ Vispārējās tiesas spriedumi, 2018. gada 27. februāris, *CEE Bankwatch Network*/Komisija (T-307/16, EU:T:2018:97, 90. punkts) un 2020. gada 25. novembris, *Bronckers*/Komisija (T-166/19, EU:T:2020:557, 61. punkts).

77. Tāpēc Vispārējā tiesa ir konsekventi piekritusi, ka tādu dokumentu vai informācijas izpaušana, ko trešās valstis ir nosūtījušas Savienībai, var kaitēt šīm attiecībām gan terorisma apkarošanas²⁷, gan ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzības²⁸, gan citu sarunu kontekstā²⁹. Tas pats attiecas uz līgumu, ko Savienība ir noslēgusi ar trešā valstī reģistrētu valsts uzņēmumu, lai veicinātu kodolspēkstaciju drošības uzlabošanas programmu³⁰.

78. Kā uzsver Vides aģentūra un Igaunija, meža inventarizācija ir svarīgs instruments, piemērojot noteikumus par zemes izmantošanas ņemšanu vērā klimata aizsardzībā³¹, kas – kā zināms – ir intensīvas starptautiskās sadarbības priekšmets. Tāpēc valstis sadarbojas arī īpaši meža inventarizācijas jomā³² un Komisija plāno ierosināt jaunu Savienības regulējumu meža monitoringa jomā³³.

79. Ja manipulāciju dēļ tiktu ietekmēta inventarizācijas kvalitāte, tas varētu kaitēt šai starptautiskajai sadarbībai. Proti, mazāk ticama informācija par mežu attīstību samazina citu valstu motivāciju sadarboties un vākt šādu informāciju.

80. Protams, šis starptautisko attiecību apdraudējuma risks šajā gadījumā neizskatās īpaši nopietns – nešķiet, ka runa ir par karu un mieru, un arī starptautiski strīdi ir diezgan maz ticami. Tomēr jau iepriekš esmu paskaidrojusi, ka arī sabiedrības ieguvums attiecīgo atrašanās vietas datu izpaušanas gadījumā var būt ierobežots³⁴.

81. Turklāt, pieņemot lēmumu par šīs informācijas izpaušanu, ir jāņem vērā arī citas intereses, kas var tikt aizskartas. It īpaši runa ir par vides aizsardzību, kas tiks aplūkota turpmāk.

82. Attiecībā uz otrā jautājuma trešo daļu katrā ziņā ir jānorāda, ka pastāv saprātīgi paredzams, nevis tikai hipotētisks risks, ka var tikt konkrēti un reāli apdraudēta tādas meža inventarizācijas ticamība, ko dalībvalsts izmanto starptautiskajā sadarbībā ar citām valstīm, un tas var kaitēt starptautiskajām attiecībām Vides informācijas direktīvas 4. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē.

6. Otrā jautājuma ceturtnā daļa – vides aizsardzība

83. Ar otrā jautājuma ceturto daļu iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot, vai vides aizsardzība attaisno piekļuves vides informācijai ierobežojumu, lai nodrošinātu valsts meža inventarizācijas ticamību.

²⁷ Vispārējās tiesas spriedums, 2005. gada 26. aprīlis, *Sison/Padome* (apvienotās lietas T-110/03, T-150/03 un T-405/03, EU:T:2005:143, 79. –81. punkts).

²⁸ Vispārējās tiesas spriedums, 2020. gada 25. novembris, *Bronckers/Komisija* (T-166/19, EU:T:2020:557, 60., 63. un 64. punkts).

²⁹ Vispārējās tiesas spriedums, 2013. gada 12. septembris, *Besselink/Padome* (T-331/11, nav publicēts, EU:T:2013:419, 58. punkts).

³⁰ Vispārējās tiesas spriedums, 2018. gada 27. februāris, *CEE Bankwatch Network/Komisija* (T-307/16, EU:T:2018:97, 95. punkts).

³¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/841 (2018. gada 30. maijs) par zemes izmantošanā, zemes izmantošanas maiņā un mežsaimniecībā radušos siltumnīcefekta gāzu emisiju un piesaistes iekļaušanu klimata un enerģētikas politikas satvarā laikposmam līdz 2030. gadam (OV 2018, L 156, 1. lpp.) ar grozījumiem, kas izdarīti ar Regulu (ES) 2023/839 (OV 2023, L 107, 1. lpp.).

³² Skat., piemēram, *FAO Global Forest Resources Assessment*, <https://fra-data.fao.org/assessments/fra/2020>, *Ministerial Conference on the Protection of Forests in Europe*, foresteurope.org, vai *European National Forest Inventory Network*, <http://enfin.info/>, kas īsteno projekts Komisijas Kopīgajā pētniecības centrā.

³³ Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai "Jauna ES Meža stratēģija 2030. gadam" (COM(2021) 572 final, 26. lpp.).

³⁴ Skat. šo secinājumu 49.-57. punktu.

84. Saskaņā ar Vides informācijas direktīvas 4. panta 2. punkta h) apakšpunktu dalībvalstis var paredzēt, ka vides informācijas pieprasījumu noraida, ja informācijas izpaušana var kaitēt konkrētai vides aizsardzības jomai, uz kuru attiecas šāda informācija, piemēram, informācija par retu sugu izplatības vietām.

85. Minētais piemērs liecina, ka šajā izņēmumā runa ir par konkrētām vietām, kuras apdraud, piemēram, malumednieki vai pārmērīga ziņkārība³⁵. Šī atsauce uz konkrētām vietām, šķiet, atspoguļojas arī Vides informācijas direktīvas vācu valodas versijā, kur atšķirībā no citu valodu versijām ir lietots nevis jēdziens *Umwelt* [vide], bet gan jēdziens *Umweltbereiche* [vides joma]. Tomēr jēdzienu *Bereich* var saprast vietas nozīmē.

86. Mazākā mērā šādam lokālam riskam ir pakļauti arī pastāvīgie parauglaukumi, jo manipulācijas var ietekmēt tajos esošās dzīvotnes. Vides aģentūra un Igaunija pat apgalvo, ka meža inventarizācijā konkrētos parauglaukumos tika iegūta informācija par aizsargājamu sugu klātbūtni.

87. Tomēr zemais šāda kaitējuma risks nav galvenais iemesls, uz ko atsaucas Vides aģentūra. Tās un iesniedzējtiesas viedoklis drīzāk ir tāds, ka mazāk kvalitatīva meža inventarizācija ir arī mazāk uzticams pamats vides aizsardzības pasākumiem. Tādu vietu aizsardzību, uz kurām attiecas atrašanās vietas dati, tas ietekmētu ne vairāk kā netieši.

88. Vācu valodā formulējums ir īpaši šaurs attiecībā uz lokāliem nelabvēlīgiem apstākļiem, jo tajā ir atsauce uz vides “jomām”. Citās versijās, piemēram, angļu, franču vai spāņu valodas versijās, kā arī Orhūsas konvencijas saistošajās valodu versijās vispārīgāk runa ir par “vidi”, uz kuru attiecas informācija.

89. Te kopumā varētu ietilpt arī mežs, kuru varētu nelabvēlīgi ietekmēt vides politika, kas balstīta uz mazāk uzticamu meža inventarizāciju. Ņemot vērā jau minēto meža inventarizācijas nozīmi klimata aizsardzības jomā³⁶, tās kvalitātes pasliktināšanās varētu negatīvi ietekmēt arī šo vides politikas jomu, kas ir vēl vairāk attālināta no attiecīgo atrašanās vietu stāvokļa.

90. Vides informācijas direktīvas 4. panta 2. punkta h) apakšpunkta interpretācija, ietverot ne tikai konkrētu objektu aizsardzību, bet arī vides aizsardzību kopumā, kā to ierosina Komisija, noteikti nebūtu šā izņēmuma visšaurākā iespējamā interpretācija.

91. Tomēr šauras interpretācijas mērķis saskaņā ar Vides informācijas direktīvas 4. panta 2. punkta otrās daļas pirmo teikumu nav absolūts, par ko liecina tas, ka jāņem vērā arī sabiedrības ieguvums informācijas izpaušanas gadījumā. Kā jau paskaidrots, šis ieguvums ir samērā mazs, ja šāda informācijas izpaušana apdraud meža inventarizācijas ticamību un informācijas atklāšanas iespējamās priekšrocības var panākt ar citiem līdzekļiem³⁷.

92. Turklāt Vides informācijas direktīvā ar 8. panta 1. punktu ir atzīts tāds ieguvums kā meža inventarizācijas kvalitāte. Pat neatkarīgi no tā piekļuve vides informācijai nav pašmērķis, bet gan saskaņā ar direktīvas pirmo apsvērumu tās uzdevums ir palīdzēt uzlabot vides aizsardzību. Tāpēc

³⁵ Orhūsas Atbilstības komitejas 2011. gada 25. februāra *Findings and recommendations with regard to communication ACCC/C/2009/38, concerning compliance by the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland*, ECE/MP.PP/C.1/2011/2/10. pielikums, 70.–77. punkts.

³⁶ Skat. šo secinājumu 78. punktu.

³⁷ Skat. šo secinājumu 49.–57. punktu.

būtu pretrunīgi izņēmumu par vides aizsardzību interpretēt tik šauri, ka vidi apdraudošu vides informācijas izpaušanu nevarētu nepieļaut tikai tāpēc, ka kaitējums atrašanās vietās, uz kurām šī informācija tieši attiecas, ir neliels.

93. Tādējādi pastāv saprātīgi paredzams, nevis tikai hipotētisks risks, ka var tikt konkrēti un reāli apdraudēta tādas meža inventarizācijas ticamība, kas ir vides aizsardzības pasākumu pamatā, un tas var kaitēt vides aizsardzības jomām Vides informācijas direktīvas 4. panta 2. punkta h) apakšpunkta izpratnē.

7. Nobeiguma piezīme par izņēmumu konkrētu piemērošanu

94. Visbeidzot ir jāatgādina: tas, ka pastāv izņēmums no tiesībām uz informāciju Vides informācijas direktīvas 4. panta izpratnē, ne vienmēr jau ļauj atteikt informācijas izpaušanu. Drīzāk aizsargāto interešu – šajā gadījumā, iespējams, starptautisko attiecību un/vai vides aizsardzības – apdraudējums vienmēr ir vēl jāizvērtē salīdzinājumā ar sabiedrības ieguvumu informācijas izpaušanas gadījumā.

C. Trešais, ceturtais un piektais jautājums – informācija par informācijas vākšanas metodi

95. Ar trešo, ceturto un piekto jautājumu iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot, vai pieprasījums attiecas uz metodēm, ar kurām apkopo vides informāciju un par kurām ir jāpaziņo saskaņā ar Vides informācijas direktīvas 8. panta 2. punktu.

96. Tomēr uz šiem jautājumiem nav nepieciešams atbildēt, jo tie tiek uzdoti tikai gadījumā, ja attiecīgā informācija par statistiskās meža inventarizācijas pastāvīgo parauglaukumu atrašanās vietu *nav* vides informācija.

D. Septītais jautājums – pienākums izpaust informāciju

97. Ar septīto jautājumu iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot, vai, lai izpildītu pienākumu aktīvi izplatīt vides informāciju, ir jāizpauž attiecīgie atrašanās vietas dati. Lai gan jautājumā ir atsauce uz Vides informācijas direktīvas 21. apsvērumu, faktiski šis pienākums ir noteikts 7. pantā.

98. Principā ir iespējams, ka šis pienākums attiecas arī uz strīdīgajiem atrašanās vietas datiem. Saskaņā ar Vides informācijas direktīvas 7. panta 2. punkta d) apakšpunktu un 3. punktu tas attiecas uz ziņojumiem par vides stāvokli un saskaņā ar 7. panta 2. punkta e) apakšpunktu – uz datiem pēc to darbību monitoringa, kuras ietekmē vai var ietekmēt vidi.

99. Tomēr pienākumu aktīvi izplatīt informāciju saskaņā ar Vides informācijas direktīvas 7. panta 5. punktu var arī ierobežot, pamatojoties uz 4. panta 1. un 2. punktā minētajiem izņēmumiem.

100. Tāpēc pienākums aktīvi izplatīt vides informāciju saskaņā ar Vides informācijas direktīvas 7. pantu nav plašāks par pienākumu izpaust vides informāciju pēc pieprasījuma saskaņā ar 3. pantu.

V. Secinājumi

101. Tāpēc iesaku Tiesai lemt šādi:

- 1) Dati par statistiskās meža inventarizācijas pastāvīgo parauglaukumu atrašanās vietu kopā ar informāciju par šo parauglaukumu stāvokli ir informācija par vides elementu stāvokli un tādējādi vides informācija Direktīvas 2003/4/EK par vides informācijas pieejamību 2. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē.
- 2) Izņēmumus no tiesībām piekļūt vides informācijai var piemērot ar nosacījumu, ka attiecīgās informācijas izpaušana rada saprātīgi paredzamu, nevis tikai hipotētisku risku, ka attiecīgi aizsargātajai interesei tiks nodarīts konkrēts un reāls kaitējums.
- 3) Direktīvas 2003/4 8. panta 1. punktā atzītā interese par vides informācijas kvalitāti pati par sevi nevar attaisnot atteikumu izpaust vides informāciju. Tomēr, interpretējot izņēmumus no piekļuves tiesībām un līdzsvarojot intereses, ir jāņem vērā sabiedrības ieguvums statistiskās meža inventarizācijas pastāvīgo parauglaukumu atrašanās vietu izpaušanas gadījumā. Šis ieguvums ir ierobežots, ja šāda informācijas izpaušana rada saprātīgi paredzamu, nevis tikai hipotētisku risku, ka meža inventarizācijas ticamība var tikt konkrēti un reāli samazināta un ka visas iespējamās priekšrocības, kāds sniedz informācijas izpaušana, var panākt ar citiem līdzekļiem.
- 4) Dati par regulāri atkārtotas statistiskās meža inventarizācijas pastāvīgo parauglaukumu atrašanās vietu nav ne materiāli sagatavošanas procesā, ne vēl nepabeigti dokumenti vai vēl neapstrādāti dati Direktīvas 2003/4 4. panta 1. punkta d) apakšpunkta izpratnē.
- 5) Pastāv saprātīgi paredzams, nevis tikai hipotētisks risks, ka var tikt konkrēti un reāli apdraudēta tādas meža inventarizācijas ticamība, ko dalībvalsts izmanto starptautiskajā sadarbībā ar citām valstīm, un tas var kaitēt starptautiskajām attiecībām Direktīvas 2003/4 4. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē.
- 6) Pastāv saprātīgi paredzams, nevis tikai hipotētisks risks, ka var tikt konkrēti un reāli apdraudētas tādas meža inventarizācijas, kas ir vides aizsardzības pasākumu pamatā, un tas var kaitēt vides aizsardzības jomām Direktīvas 2003/4 4. panta 2. punkta h) apakšpunkta izpratnē.
- 7) Pienākums aktīvi izplatīt vides informāciju saskaņā ar Direktīvas 2003/4 7. pantu nav plašāks par pienākumu izpaust vides informāciju pēc pieprasījuma saskaņā ar 3. pantu.